

Wéprewara 11
 Budapest 1952 V. 16

Fiatalok önkéntes munkája a Népstadion építkezésén

2144

— Szabadság, szaktárs! — hangzik a köszöntés egyre-másra a Népstadion építkezésének kapujában. Az Autóbuszüzem nagy órája a szomszédban pontosan felötöt mutat. A Népstadion építői befejezték a műszakot.

Szabó Zoltán, a Fáy-gimnázium testnevelési tanára a Sportcsarnok lépcsőjénél várakozik a Népstadion építkezéséhez önkéntes munkára jelentkezett fiatal sportolókra, akik jókedvűen sorra érkeznek a gyülekezőhelyre. Valamennyien a Fáy-gimnázium tanulói és egytől-egyik a Kinizsi SE-ben sportolnak. Ki a Kinizsi Sörgyárban — ennek sportköre patronálja az iskolát —, ki a Bp. Kinizsiben.

Szabó Zoltán pontos ember. Öt óra-akor maga köré gyűjti a fiatalokat és néhány mondatot intéz hozzájuk. Arról beszél, milyen jó érzés lesz majd a fiataloknak ebbe a stadionba — mint mondja: a mi stadionunkba — jönni azzal a tudattal, hogy

munkájukkal ők is hozzájárultak építéséhez.

A fiatalok a vetkőzőhelyiség felé indulnak. Gaál Sándor, a Kinizsi Sörgyár 15 éves balösszekötője, Üveges Jánossal, a középcsatárral az építkezéshez tart. Vissza-vissza nézegetnek, nem szólnak-e rájuk. Amikor látják, hogy senki sem fordulik velük, a negyedik pilon mellett gyors léptekkel felszaladnak az ideiglenes falépcsőn.

Mélységes csend honol az építkezésen, a pályán. A frissen kaszált selymes gyepszőnyeg hivatagon zöldel a két fiatal sportoló felé. Melyről jövő sóhaj feszíti Gaál Sanyi mellét: »Ha én egyszer itt rúghatnám a labdát!« Üveges Jancsi kitalálja, mire gondol a barátja. De ahhoz az kell, hogy előbb felépüljön ez a gyönyörű stadion. Meg jobban is kell játszani, mint múlt vasárnap, amikor is 4:0-ra kikaptak a Csepeli Szikra fiataljaitól.

Odalent közben beosztották a munkát. Södert kell készíteni a keverőhöz — ez a feladat. Tizük kezében már ott a lapát. A többinek a csillézés jut. Akinek pedig se lapát, se csille nem marad, azok a fahulladékokat hordják el a pilonok közül. Itt dolgozik a két leány is: Parti Györgyi, a Kinizsi Sörgyár vívószakosztályának tagja, meg Schaller Magda, a Bp. Kinizsi futó-reménysége.

Szinte minden sportlátnak van képviselője. Lukács Péter — kis mokány, barna fiú — például olyan nyugalommal egyensúlyoz a vállán egy jókora gerendát, mintha csak délutáni sétára indulna. Nemrégén ért el második helyezést Budapest tornászbajnokságában. Ezenfelül még röplabdázik is az üzemi sportkör tartaléksapatában. És a vívók, atlétaikon, labdarúgókon, röplabdázókon kívül itt van a három birkózó. Három elválaszthatatlan jóbarát: Zsganyár József, Trapp Dezső, valamint a Fáy-gimnázium sportkörének büszkesége, Kruij Iván, aki 17 éves léteire két és fél éve birkózik a Bp. Kinizsi színeiben és kétszer nyerte meg pehelysúlyban Budapest ifjúsági birkózóbajnokságát.

A különböző sporteszközök, dobozok, valamint a sportolók tagjai között apróság végig mozogtam, indult a Népstadion építését segítő önkéntes munkába való felkötözésük bekapcsolódás érdekében. Az elmúlt hetekben, több alkalommal, értékes munkát végeztek a sportolók, s az Üveges terv legnagyobb sportépítkezéssel, komoly mértékben segítettek. Különösen az MTSZ sporteszközjeit. Végezték értékes önkéntes munkát. Az elmúlt hetekben például a 48. sz. ipartanuló iskola mintegy 100 sportolója közösen, Károlyi, Gombál, valamint 50 méter távolságra 33 maza köteggel vasalt az állított.

A sporteszközökben azonban általában fokozatosan el hanyult az önkéntes munkára való mozgósítás és előfordult, hogy az előre megbeszéltek alapján nem, vagy pedig nem az előirányzott számban vettek részt az önkéntes munkában a sportolók. A Vörös Lobogó SE például bejelentette, hogy május hetedikén 50 sportolója fog dolgozni, s csak 17 sportoló tudott megérkezni. Az Építők SE szertárára és csatornázásra 50-50 sportolót ígért — s az építés vezetőségénél egyik nap sem jelentkeztek az építők. Kón 100 sportoló helyett csak 56-ot tudott munkába állítani.

Mindaz azt mutatja, hogy a sporteszközökben nem folyik megfelelő szervező munka, nem vizsgálják fel a kétségeket a sporteszközök vezetői a sportolók, hogy önkéntes munkájuk is elősegítse a Népstadionunk meliből megvalósítását. Mozgósítsák lelkismeretükben, gondosabban a sporteszközösök taszálják az önkéntes munkára, mint eddig!

Tűnik a hulladék a pilonok mellől, söderrel
teli csillék indulnak szinte percnként,

Persze az első óra után azért csökken kissé az iram. A fiúk mezelen hátán fénylő izzadságcseppek gyönyörűnek. A birkózók azonban nagyon büszkék. Ok az erő sportját úzik, nekik nem szabad fáradtságot mutatniok.

A munkavezető, Pruhár elvtárs elismerő mosollyal figyel a fiatalok erőfeszítését. Mégsem állja meg azonban, hogy amikor Zsganyár Jóska egyszer, a második munkaóra közepén megáll mellette és kezefejevel letörli homlokáról az árukkodó verítékcseppeket, el ne beszélje neki a szállító munkások legutóbbi hőstettét. Tizenkilencen voltak és egy óra alatt 36 köbméter anyagot hordtak el. »De azok olyanok voltak ám! — mesélte a munkavezető —, hogy amikor egyiküknek hat gerenda volt már a vállán, azzal sem akart elindulni. Azt mondta, hogy ilyen kis teherrel nem indul el szegyzemre.«

A három jóbarát összehúzott szemmel hallgatja az elbeszélést. Ettől kezdve nincs megállás. Keményen dolgoznak, míg az önkéntesen vállalt két óra letelik.

Az Autóbuszüzem órája fél nyolcat mutat. A Kinizsi fiataljai hazaindulnak. Lelkiismeretük tiszta: ígértek-höz híven helytálltak az önként vállalt munkában.



Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Ci **Gondosabb mozgósítást a Népstadion építését segítő önkéntes munkára**

Forrás:

Wéprewara Orp

Budapest

1952 V. 15.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. fiz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy:

496:725,85

Hely:

1952

Idő:

Személy:

Helyszám:

Budapest nyomda NY., Képz. v. iróháza — 1896/50